

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/3/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414206349
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6414206349.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu, v spore žalobcu Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004, proti žalovaným 2/ Q. V., nar. XX. decembra XXXX, s trvalým pobytom R. L., L. XX I. O., 3/ G. V., nar. XX. februára L., s trvalým pobytom R. L., L. XX I. O., právne zastúpenej spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, 4/ X. Q., nar. XX. decembra XXXX, s trvalým pobytom I. O. XXX, XXX XX I. O., a 5/ A. V., nar. XX. februára XXXX, s trvalým pobytom V. 5, XXX XX J., o zaplatenie 10.981,75 Eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 12C/165/2014-186 zo dňa 21. mája 2020 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 12C/165/2014-239 zo dňa 20. augusta 2020, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 12C/165/2014-186 zo dňa 21. mája 2020 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 12C/165/2014-239 zo dňa 20. augusta 2020 z r u š u j e a konanie zastavuje.
- II. Náhradu trov konania nepriznáva žiadnej zo strán sporu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žiar nad Hronom ako súd prvej inštancie (ďalej aj „okresný súd“ resp. „súd prvej inštancie“ event. „prvoinštančný súd“) rozsudkom č.k. 12C/165/2014-186 zo dňa 21. mája 2020 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 12C/165/2014-239 zo dňa 20. augusta 2020 (ďalej len „napadnutý rozsudok“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) uložil žalovaným 2/, 3/ a 4/ povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4 202,45 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,0 % ročne z uvedenej istiny za dobu omeškania od 01. mája 2014 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia s tým, že plnením jedného so žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných (I. výrok). Žalobu voči žalovanej 5/ zamietol (II. výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žalovaní 2/, 3/ a 4/ majú voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 23,4 %, ktorý je povinný nahradiť v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o ich výške (III. výrok) a žalovaná 5/ má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %, ktorý je povinný nahradiť v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o ich výške (IV. výrok). Vo zvyšnej časti žalobu voči žalovaným 2/, 3/ a 4 zamietol (výrok dopĺňacieho rozsudku).

2. 1. Proti uvedenému rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd rozhodol, že napadnutý rozsudok „mení tak, že konanie voči žalovaným 2/, 3/, 4/ a 5/ zastavuje“. Zároveň žiadal, aby mu bol voči žalovaným 2/, 3/, 4/ a 5/ priznaný nárok na náhradu celého (teda prvoinštančného i odvolacieho) konania. Uplatnil odvolací dôvod vyplývajúci z § 365 ods. 1 písm. a), b) a h) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C.s.p.“), t.j., že neboli splnené procesné podmienky, že súd prvej inštancie mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2. 2. V odôvodnení odvolania žalobca v súvislosti s uplatnením odvolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. a) C.s.p. poukázal na to, že návrhom na vydanie platobného rozkazu sa domáhal voči pôvodne žalovaným 1/ neb. O. Q., 2/ Q. V., X/, G. V. a 4/ X. Q. (voči spoludlžníkom z predmetnej zmluvy o úvere) a voči žalovanej 5/ A. V. (voči ručiteľke) nároku na zaplatenie sumy 10.981,75 Eur s príslušenstvom. Prvoinštančný súd platobným rozkazom sp. zn. 11Ro/394/2014 zo dňa 26. septembra 2014 zaviazal na zaplatenie dlžnej sumy všetkých žalovaných spoločne a nerozdielne. Odôvodnený odpor voči tomuto platobnému rozkazu podala len žalovaná 1/, čím platobný rozkaz zanikol len voči nej. To, že medzi žalovanými existuje pasívna solidarita znamená, že má právo požadovať zaplatenie celej dlžnej sumy od každého z nich samostatne, alebo aj od všetkých spoločne. Z procesného hľadiska teda existuje medzi pôvodne žalovanými samostatné spoločenstvo. Tento svoj názor podporil poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. októbra 2016, sp. zn. 6 Cdo 544/2015. Následne žalobca poukázal na to, že sa obrátil na prvoinštančný súd so žiadosťou, aby mu oznámil, či zo strany žalovaných došlo k prevzatíu platobného rozkazu, a či niektorí zo žalovaných podali voči nemu odpor. Súd prvej inštancie mu v oznámení zo dňa 25. novembra 2019 uviedol, že žalovaným 2/, 3/, 4/ bol platobný rozkaz doručený dňa 03. októbra 2014 a žalovanej 5/ dňa 04. októbra 2014, a zároveň uviedol, že žalovaní 2/ až 5/ nepodali odpor voči platobnému rozkazu. Keďže v prípade žalovaných 2/ až 5/ ide o samostatné spoločenstvo a žalovaní 2/ až 5/ nepodali odpor, má za to, že voči žalovaným 2/ až 5/ nadobudol platobný rozkaz právoplatnosť a vykonateľnosť. Poukázal na zákonné znenie ustanovenia § 76 C.s.p. a konštatoval, že pri samostatnom procesnom spoločenstve robí úkony (procesné či hmotnoprávne) každý spoločník sám za seba. Nezaväzuje teda svojím úkonom nikoho iného okrem seba. Pokiaľ teda pôvodná žalovaná 1/ podala odpor proti platobnému rozkazu, na ostatných žalovaných v postavení samostatných procesných spoločníkov táto skutočnosť nemá žiadny vplyv, a teda voči žalovaným 2/, 3/, 4/ a 5/ platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. Súd prvej inštancie mal teda zohľadniť, že medzi žalovanými ide o samostatné procesné spoločenstvo, a že platobný rozkaz bol zrušený iba voči žalovanej 1/ a voči žalovaným 2/, 3/, 4/ a 5/ platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť. To znamená, že platobný rozkaz voči žalovaným 2/, 3/, 4/ a 5/ predstavuje prekážku veci rozsúdenej. V prípade existencie prekážky veci rozsúdenej ide o neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky, ktorej prítomnosť absolútne bráni súdu v konaní a rozhodnutí vo veci, a po jej zistení musí súd konanie zastaviť.

2. 3. V ďalšej časti odôvodnenia odvolania žalobca v súvislosti s uplatnením odvolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p. (t.j., že súd prvej inštancie mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces) poukázal na to, že v zmysle odôvodnenia rozsudku bola jediným argumentom prvoinštančného súdu na nezastavenie konania tá skutočnosť, že požiadavku na vyznačenie právoplatnosti a vykonateľnosti platobného rozkazu vzniesol dňa 23. januára 2020, t.j. až po vyše piatich rokoch. V súvislosti s touto argumentáciou zopakoval svoju predchádzajúcu argumentáciu, že skúmanie splnenia procesných podmienok je povinnosťou súdu kedykoľvek počas konania, a to aj bez návrhu strán.

2. 4. V súvislosti s uplatnením odvolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. (t.j., že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) žalobca uviedol, že prvoinštančný súd sa v odôvodnení rozhodnutia nijako nevysporiadal s jeho argumentáciou, že v prípade žalovaných ide o samostatne spoločenstvo a z dôvodu prekážky rozsúdenej veci je potrebné konanie zastaviť. Súd prvej inštancie teda neaplikoval § 76 C.s.p.

3. Žalovaná 3/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu stručne uviedla, že s tvrdeniami žalobcu uvedenými v jeho odvolaní absolútne nesúhlasí a považuje ich za nesprávne a zavádzajúce. Navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a priznal jej plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalovaný 4/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol: „Žiadam o potvrdenie rozsudku Okresného súdu 12C/165/2014-186. Som ochotný zaplatiť čiastku podľa rozsudku. Nesúhlasím s odvolaním Prvej stavebnej sporiteľni. Považujem ju za zjavne účelovú, nezákonnú a v rozpore so spotrebiteľskými právami. Okresný súd Žiar nad Hronom správne postupoval a rozhodnutie považujem za správne a spravodlivé.“

5. Žalovaný 2/ a žalovaná 5/ sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

6. 1. Odvolací súd z obsahu súdneho spisu zistil, že na základe návrhu žalobcu na vydanie platobného rozkazu súd prvej inštancie vydal dňa 26. septembra 2014 platobný rozkaz č.k. 11Ro/394/2014 (ďalej len „platobný rozkaz“), ktorým (pôvodne) žalovanej 1/ už nebohej O. Q., a žalovaným 2/ Q. V., XI, G. V., 4/ X. Q. a 5/ A. V. uložil povinnosť do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 10.981,75 Eur spolu s úrokom vo výške 7,49 % ročne zo sumy 9.858,60 Eur od 01. 05. 2014 do zaplatenia a s úrokom z omeškania zo sumy 10.131,78 Eur od 01. 05. 2014 do zaplatenia a trovy konania vo výške 658,50 Eur, alebo aby v tej istej lehote podali odpor.

6. 2. Proti uvedenému platobnému rozkazu podala v zákonnej lehote odpor s odôvodnením len pôvodná žalovaná 1/ (už nebohá O. Q.). Ostatní žalovaní, t.j. žalovaní 2/ až 5/ odpor proti platobnému rozkazu nepodali.

6. 3. Konanie voči žalovanej 1/ bolo zastavené uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 26. augusta 2019 č.k. 12C/165/2014-125, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25. septembra 2019. V dôsledku tejto procesnoprávnej skutočnosti prvoinštančný súd odvolaním napadnutým rozsudkom rozhodoval o nároku žalobcu len vo vzťahu k žalovaným 2/, 3/, 4/ a 5/.

7. K vydaniu platobného rozkazu i k podaniu odporu zo strany pôvodnej žalovanej 1/ došlo ešte za účinnosti pôvodného procesnoprávneho predpisu - zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení zmien a doplnkov (ďalej len „O.s.p.“) a preto procesnoprávne účinky predmetného odporu na prejednávanú vec bolo potrebné posudzovať (v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C.s.p.) podľa uvedenej pôvodnej procesnoprávnej úpravy. Avšak vzhľadom na skutočnosť, že odvolacie konanie prebieha už v dobe účinnosti aktuálnej procesnoprávnej úpravy, t.j. v dobe účinnosti zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (C.s.p.), na odvolacie konanie bolo potrebné aplikovať (v zmysle ustanovenia § 470 ods. 1 C.s.p.) príslušné ustanovenia aktuálnej procesnoprávnej úpravy.

8. 1. Podľa § 174 ods. 1 O.s.p.: Platobný rozkaz, proti ktorému nebol podaný odpor s vecným odôvodnením, má účinky právoplatného rozsudku.

8. 2. Podľa § 174 ods. 2 O.s.p.: Ak čo len jeden z odporcov podá včas odpor s odôvodnením vo veci samej, zrušuje sa tým platobný rozkaz v plnom rozsahu a súd nariadi pojednávanie. To neplatí, ak sa platobný rozkaz týka niekoľkých účastníkov, z ktorých každý koná sám za seba (§ 91 ods. 1). Opravným prostriedkom len proti výroku o trovách konania je odvolanie, o ktorom bez pojednávania rozhodne súd, ktorý vydal platobný rozkaz.

9. 1. Podľa § 91 ods. 1 O.s.p.: Ak je navrhovateľov alebo odporcov v jednej veci niekoľko, koná každý z nich sám za seba.

9. 2. Podľa § 91 ods. 2 prvá veta O.s.p.: Ak však ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na všetkých účastníkov, ktorí vystupujú na jednej strane, platia úkony jedného z nich i pre ostatných.

10. Ako už bolo uvedené, žalobca v odvolaní namietal, že neboli splnené procesné podmienky na vydanie napadnutého rozsudku, s odôvodnením, že o jeho nároku voči žalovaným 2/, 3/, 4/ a 5/ už bolo právoplatne rozhodnuté vyššie uvedeným platobným rozkazom, proti ktorému žalovaní 2/ až 5/ nepodali odpor a teda vo vzťahu k nim predstavuje predmetný platobný rozkaz procesnú prekážku právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata).

11. 1. Pre vyriešenie otázky, či tým, že žalovaní 2/ až 5/ nepodali voči platobnému rozkazu odpor nadobudol platobný rozkaz voči nim právoplatnosť a preto ďalšie konanie voči nim neumožňuje existencia neodstrániteľnej prekážky konania vo forme právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata), je potrebné analyzovať o aké procesné spoločenstvo na strane žalovaných ide.

11. 2. Účinky spojené s podaním odôvodneného odporu sú rozdielne v závislosti od vzájomného postavenia žalovaných. Pri nerozlučnom procesnom spoločenstve, ak podá čo len jeden zo spoločníkov odpor, súd podľa aktuálnej procesnoprávnej úpravy uznesením zruší platobný rozkaz v celom rozsahu voči všetkým žalovaným a ďalej vo veci koná (§ 267 ods. 3 prvá veta C.s.p.) a podľa pôvodnej procesnoprávnej úpravy sa platobný rozkaz zruší ex lege tiež v celom rozsahu voči všetkým žalovaným a tiež sa ďalej koná voči všetkým žalovaným (§ 174 ods. 2 prvá veta O.s.p.). Pri samostatnom procesnom spoločenstve, teda v prípade samostatných spoločníkov na žalovanej strane podľa aktuálnej procesnoprávnej úpravy platobný rozkaz súd zruší iba vo vzťahu k tým žalovaným, ktorí odpor podali (§ 267 ods. 3 druhá veta C.s.p.) a podľa pôvodnej procesnoprávnej úpravy sa platobný rozkaz zruší ex lege taktiež iba vo vzťahu k tým žalovaným, ktorí odpor podali (§ 174 ods. 2 druhá veta O.s.p.); vo

vzťahu k ostatným spoločníkom, ktorí odpor nepodali, platobný rozkaz zostáva zachovaný a nadobudne právoplatnosť (pôvodne § 174 ods. 1 O.s.p., aktuálne § 268 písm. a/ C.s.p.).

11. 3. V sporoch, v ktorých žaloba smeruje voči viacerým žalovaným, ktorým má byť uložená povinnosť plniť peňažný nárok spoločne a nerozdielne s aspoň jedným ďalším žalovaným, ide (z hmotnoprávneho hľadiska) o pasívnu solidaritu upravenú v ustanovení § 511 Občianskeho zákonníka, ktorá vychádza zo zásady, že každý zo spoločných dlžníkov je povinný platiť celý dlh a všetci dlhujú iba raz. „Spoločným znakom solidárnych záväzkov je, že jednotlivé solidárne povinnosti sú samostatné, ale sú vzájomne spojené s identitou predmetu záväzku. Táto samostatnosť záväzkov sa prejavuje najmä v tom, že platnosť obligačného záväzku sa skúma samostatne vo vzťahu ku každému solidárnemu dlžníkovi, splatnosť a miesto plnenia záväzku môže byť u každého solidárneho dlžníka iná, veriteľ môže jednému zo solidárnych dlžníkov záväzok odpustiť, u ostatných dlžníkoch na plnení zotrvať.“ [Fekete, I., Občiansky zákonník 2, Veľký komentár, Bratislava, Eurokódex 2011, str. 1438].

11. 4. K otázke charakteru spoločenstva medzi solidárne zaviazanými dlžníkmi už Najvyšší súd Slovenskej republiky zaujal stanovisko, keď napríklad v rozhodnutí sp. zn. 4 Cdo 203/2005 uviedol, že žalovaní solidárni dlžníci sú zásadne samostatnými a nie nerozlučnými spoločníkmi v konaní. Vysvetlil, že právny základ záväzku každého z nich a prípadné námietky proti nemu môžu byť u každého spoločníka posúdené nezávisle. Samotná povaha solidarity sa vyznačuje mnohosťou právnych vzťahov spätých iba totožnosťou plnenia či predmetu plnenia. Solidárny záväzok sa ale nemusí vyznačovať totožným obsahom, rôznosť práv a povinností k tomu istému plneniu je tu prípustná. Ak teda ide o samostatné záväzky, ktoré nemusia byť ani obsahovo totožné, potom už táto skutočnosť vylučuje, že by medzi solidárnymi dlžníkmi mohlo ísť o také spoločné práva, aby sa rozsudok musel vzťahovať na všetkých. Rozsudok sa nemusí vzťahovať na všetkých žalovaných solidárnych dlžníkov a o nerozlučné spoločenstvo nepôjde tiež preto, že veriteľ si môže zvoliť, či bude o celé plnenie žalovať všetkých alebo len niektorých spoludlžníkov. Z hmotného práva, podľa ktorého je len na úvahe veriteľa, či bude celé plnenie alebo jeho časť žiadať len od niektorého alebo od všetkých solidárnych dlžníkov, totiž vyplýva, že pasívne vecne legitimovaný je ktorýkoľvek solidárny dlžník sám o sebe. Už z toho, že o založení procesného spoločenstva medzi solidárnymi dlžníkmi rozhoduje iba vôľa veriteľa (pôjde o tzv. dobrovoľné spoločenstvo), vyplýva záver o samostatnosti spoločníkov. Okrem toho, aj keby boli žalovaní všetci solidárni dlžníci, nemusí sa rozsudok vzťahovať na všetkých, lebo každému z nich prislúchajú jeho (resp. aj jeho) osobné námietky, ktoré budú posudzované iba vo vzťahu k nemu samému. V tomto rozhodnutí sa dovolací súd vysporiadal aj s názorom vysloveným v skoršom rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27 augusta 2002 sp. zn. M Cdo 79/2002 (uverejneným aj v Zbierka stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR pod č. R 4/2004), ktorý s pasívnou solidaritou spája existenciu nerozlučného spoločenstva v konaní. Dôvodom nestotožnenia s uvedeným názorom bola predovšetkým nedostatočná argumentácia a nevyporiadanie sa zo skoršou judikatúrou (rozhodnutia Najvyššieho súdu Československej republiky, Dr. Vážny č. 4997 a č. 5899 a R 22/53), ktorá je aj podľa aktuálneho právneho stavu naďalej použiteľná. Na rozhodnutie sp. zn. 4 Cdo 203/2005 nadviazala nasledujúca rozhodovacia činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a názor v ňom uvedený akceptovala (napr. uznesenie z 26. októbra 2006 sp. zn. 6Cdo 544/2015, uznesenie z 29. januára 2018 sp. zn. 5Cdo 1/2018). Uvedený názor predstavuje v súčasnosti ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 6/2017 zo 6. marca 2017).

11. 5. V prípade pasívnej solidarity žalovaných ide teda o samostatné procesné spoločenstvo (aktuálne podľa § 76 C.s.p., a v dobe vydania platobného rozkazu a podania odporu podľa § 91 ods. 1 O.s.p.). Žalobca sa môže domáhať celého plnenia alebo jeho časti voči všetkým solidárnym dlžníkmi súčasne alebo voči každému solidárnemu dlžníkovi v osobitnom konaní. Zhodná konštrukcia je aj pri spoločnej žalobe proti dlžníkovi a jeho ručiteľovi, ktorí v zásade nie sú zaviazaní spoločne a nerozdielne a nemajú postavenie solidárnych dlžníkov. Pri solidárnom záväzku môže veriteľ žiadať splnenie celého dlhu od ktoréhokoľvek dlžníka. Pri ručiteľskom záväzku musí veriteľ vyzvať na plnenie najskôr dlžníka a až po neúspešnej výzve, môže žiadať plnenie od ručiteľa (§ 548 ods.1 Občianskeho zákonníka).

12. Z uvedeného vyplýva, že v tomto prípade žalovaní tvorili samostatné procesné spoločenstvo a ak žalovaní 2/ až 5/ nepodali odpor voči predmetnému platobnému rozkazu, platobný rozkaz vo vzťahu k nim sa stal právoplatným.

13. 1. Podľa § 230 C.s.p., ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

13. 2. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že existencia právoplatného rozhodnutia o veci predstavuje tzv. prekážku právoplatne rozhodnutej veci (impedimentum rei iudicatae), to znamená, že o tej istej veci, o ktorej sa už raz právoplatne rozhodlo, nemožno rozhodovať opäť. Ide o procesné vyjadrenie ústavnoprávnej zásady ne bis in idem (nikdy nie dvakrát o tej istej veci). Existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci tvorí neodstrániteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadať ex officio.

14. V tomto prípade teda v dôsledku existencie procesnej prekážky právoplatne rozhodnutej veci (konkrétne platobného rozkazu, ktorý sa stal vo vzťahu k žalovaným 2/ až 5/ právoplatným) neboli splnené podmienky na to, aby prvoinštančný súd vo vzťahu k žalovaným 2/ až 5/ konal a rozhodol. Odvolací súd preto nemal inú možnosť, ako rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 12C/165/2014-186 zo dňa 21. mája 2020 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 12C/165/2014-239 zo dňa 20. augusta 2020 podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. a) C.s.p. zrušiť a toto konanie podľa ustanovenia § 391 ods. 1 C.s.p. zastaviť.

15. Procesné zavinenie na zrušení napadnutého rozsudku prvoinštančného súdu a zastavení tohto konania nemožno pripísať ani jednej sporovej strane a preto odvolací súd primerane aplikujúce ustanovenie § 257 C.s.p. rozhodol, že náhradu trov konania nepriznáva žiadnej zo strán sporu.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).